

UPRAVIL STANISLAV JELÍNEK

ZPĚVY ČECH, MORAVY A SLEZSKA

120 LIDOVÝCH PÍSNÍ

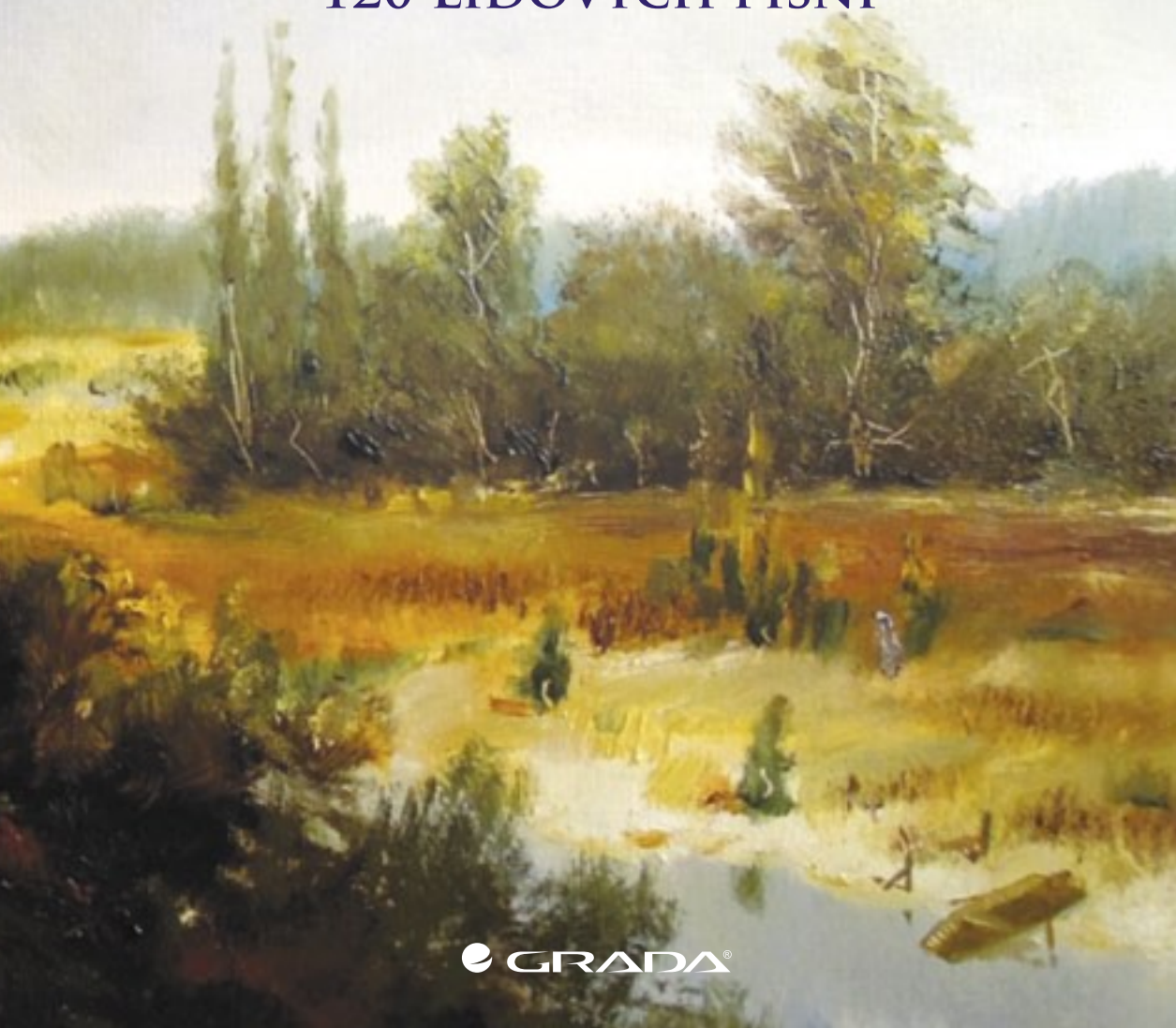

UPRAVIL STANISLAV JELÍNEK

ZPĚVY ČECH, MORAVY A SLEZSKA

120 LIDOVÝCH PÍSNÍ

UPRAVIL STANISLAV JELÍNEK

ZPĚVY ČECH, MORAVY A SLEZSKA

120 LIDOVÝCH PÍSNÍ

Vydala Grada Publishing, a.s.,
U Průhonu 22, Praha 7
info@grada.cz, www.grada.cz,
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
jako svou 5327. publikaci

Výběr, úprava a harmonizace písní Mgr. Stanislav Jelínek

Grafická úprava, sazba not v programu **Score** Vladimír Frank

Ilustrace v knize Kateřina Čupová (str.: 4, 9, 13, 15, 17, 19, 23, 26, 28, 31, 33, 35, 36, 37, 47, 69, 73, 82, 85, 86, 93, 94, 130), Ondřej Minář (str.: 2, 3, 7, 10, 11, 40, 41, 44, 45, 48, 49, 53, 75, 90, 91, 98, 104, 113, 128), Marek Minář (str.: 1)

Ilustrace na obálce Ondřej Minář

Návrh obálky, sazba MgA. Radek Krédl

Odpovědná redaktorka Ing. Jana Minářová

Počet stran 144

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2013

© Stanislav Jelínek 2013

Cover Design © Radek Krédl 2013

www.proglas.cz

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele.

Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-247-4810-8

ISBN 978-80-247-8263-8 (ePDF)

ÚVOD

Tato sbírka přináší 120 lidových písní z Čech, Moravy a Slezska upravených pro soprán, alt a mužský hlas – tenor nebo bas. Písň je možné také interpretovat kombinováním vokálních hlasů a hudebních nástrojů.

Nástrojové možnosti (kombinace):

1. *hlas:* flétna, sopránová zobcová flétna, hoboj, klarinet, sopránový saxofon, trubka, housle.
2. *hlas:* altová zobcová flétna, klarinet, altový saxofon, trubka, housle.
3. *hlas:* tenorová zobcová flétna, fagot, tenorový saxofon, basový klarinet, lesní roh, viola, violoncello.

Akordické značky pro kytaru nebo klávesový nástroj jsou uvedené záměrně v nejjednodušší podobě a lze je použít pouze tehdy, je-li píseň zpívána jednohlasně (*unisono*).

Jednotlivé písň jsou převzaty z následujících pramenů:

PLICKA, K.; *Český zpěvník*, Praha: Družstevní práce, 1949.
GELNAR, J.; *Národní zpěvník*, Praha: Editio Supraphon, 1991.
JINDŘICH, J.; *Jindřichův chodský zpěvník*, Praha: NHV Orbis, 1952.
RYCHLÝ, A.; *Slezské lidové písň*, Opava: Slezský studijní ústav, 1955.
SEIDEL, J.; *Špalíček národních písň a říkadel*, Praha: HN Melantrich, 1939.
FLOSMAN, O.; *Poklad lidových písň*, Praha: SHV, 1965.
SLÁDEK, F.; *Náš poklad I. díl*, Praha: Editio Supraphon, 1988.
SLÁDEK, F.; *Náš poklad II. díl*, Praha: Editio Supraphon, 1989.
HÁBA, K.; *Pějme písň dokola*, Praha: SN, 1948.
MÁSLO, J.; *Pějme písň dokola 50 národních písň*, Praha: Malantrich, 1948.
NOVOTNÝ, V. J.; *Libické písň*, Praha: Mojmir Urbánek, 1927.
KRČEK, J.; *Lidové písň z repertoáru Musica Bohemica*, Praha: AU.VI.EX., 1991.

Ach synku, synku

Andantino

Ach, syn - ku, syn - ku, do - ma - li jsi? Ach, syn - ku,

syn - ku, do - ma - li jsi, ta - tí - ček se ptá, o - ral - li jsi,

ta - tí - ček se ptá o - ral - li jsi?

2. [:Oral jsem, oral, ale málo,:]
[:kolečko se mně polámalo.:]
3. [:Oral jsem, oral cestu bílou,:]
[:kudy jsem chodil za svou milou.:]
4. [:Což je ta cesta ušlapaná,:]
[:což je má milá uplakaná.:]
5. [:Což je ta cesta tvrdá orat,:]
[:už se nedáme spolu oddat.:]

Alou, alou, zahrajte mně

Allegro

A-lou, a-lou za-hraj-te mně pě-kně zve-se-la, že mě mo-je

znej-mi-lej-ší vod-po-vě-dě-la, z to-ho si nic ne-dě-lám, klo-bouk na stra-

-nu si dám, pro-to-že jsem švar-nej jo-nák, so-bě za-zpí-vám.

2. Já už sedím na mém vraném,
vraném koníčku;
přiveďte mně, kamarádi,
mou holubičku:
ať se se mnou rozžehná,
bílou ruku mi podá,
přes pole mne vyprovodí
holubička má.

Andulko šafářova

Moderato

C G C

An - dul - ko ša - fá - řo - va, hu - si - čky
vy - žeň je z ječ - me - ne ven, dřív než bu -

ne - máš do - ma, hu - sy jsou v je - čme - ně,
- de bí - lej den, An - dul - ko, vy - žeň je,

Fine *D.C.al Fine*

2. [:Já bych je ven vyhnala, jen dybych se nebála.:]
Pařmáma lehce spí, jak se hnu všechno ví,
já nesmím z komůrky ven dřív, než bude bílej den.

Až já pojedu

Andantino

Gmi D Gmi D Gmi D Gmi B F

Až já po - je - du přes ten les, jen ty mě

B F F B B F Gmi D

ko - ní - čku pě - kně vez, stu - pej a stu - pej, je - nom ne -

Gmi D Gmi D Gmi D Gmi Gmi

du - pej, nes mě ko - ní - čku, kam ty chceš. chceš.

1. 2.

Beskyde, Beskyde

Allegretto

Be-sky - de, Be - sky - de kdo po to - bě i - de? Čer - no - o -

- k ý ba - ča o - ve - čky za - tá - čá, za - tá - čá.

2. Aj, bačo, bačo náš, černú košulku máš,
[:kdo ti ju vypere, dyž maměnky nemáš?:]
3. „Já nemám maměnku, ale mám galanku,
[:a ta mi vypere černú košulku.:]
4. Všeci sa starajú o moju chudobu,
[:a já sa nestarám, chválu Pánu Bohu.:]
5. Všeci sa ženíja, vojny sa bojíja,
[:a já sa nežením, vojny sa nebojím.“:]

Čekala jsem

Andante

As Des Es Fmi B Es As

Če-ka-la jsem, ne-spa-la jsem do půl je - dny ho-di-ny; to-ho jsem se

Des Es As Es As Es B Es

ne-na-dá - la, že mi při - jdou no-vi-ny; ty ho-di - ny pě-kně jdou,
po-řádk jed-na za dru-hou;

As Des Es As Es Es As

to-ho jsem se ne-na-dá - la, že mi chla - pce od - ve - dou.

2. Ach hodiny roztomily,
proč jste tak krátký byly,
že jste mě s mým nejmilejším
tak brzy rozloučily.
Rozloučily ve světě
více nás nesvedete:
což vy, moje černé oči,
dlouho plakat budete.

Čerešničky

Allegro

C F C C F G C G

Če-reš-nič-ky, če-reš-nič-ky, če-reš - ně, vy ste se ně roz-sy-pa-ly na ces - tě.

G D G C G C

Kdo vás naj-de, ten vás pos-bí-rá, já som ma-la včé-ra ve-čer fra-jí - ra.

2. Bol to šohaj malovaný jak růža,
teho sem si vyvolila za muža.
Ani bych mu robít nedala,
len by som ho jako růžu chovala.

Černá vlna

Animato

Es B Es B Es As B Es B F

Čer - ná vl - na na bí-lém be - rán - ku, čer - ná

B F B Es F B As

vl - na na bí-lém be - rán - ku, kam pak ty se tou - láš,

Fmi Es B Es B Es

kam pak ty se tou - láš, mo - dro - o - ký Jan - ku?

2. [:Já se toulám na dalekou cestu,:]
[:budu sobě hledat:] bohatou nevěstu.
3. [:Já se toulám okolo mynáře,:]
[:ten má hezkou dceru,:] on nám ji ukáže.
4. [:Mynáři, mynáři, hezkou dceru máte,:]
[:já vás budu prosit,:] jestli mně ji dáte.
5. [:Když nedáte, nebudu se prosit,:]
[:mám vraného koně,:] ten mě bude nosit.

Černé oči, jděte spát

Moderato

Čer-né o - či jdě - te spát, čer-né o - či jdě - te spát,

však mu - sí - te rá - no vstát, však mu - sí - te rá - no vstát.

2. [:Ráno, ráno, raničko,:]
[:dřív než vyjde sluníčko.:]
3. [:Už sluníčko vychází,:]
[:má milá se prochází.:]
4. [:Prochází se po rynku,:]
[:přinesla nám novinku.:]
5. [:To novinku takovou,:]
[:že na vojnu verbujou.:]
6. [:Když verbujou, budou brát,:]
[:škoda hochů nastokrát.:]

Červená růžičko

Adagio

Es As Es B

Čer - ve - ná rů - ži - čko, roz - ví - jej se, stu - de - ná vo - dí - čko, roz - lej - vej se;

As Es C Fmi B Es Fmi B Es

roz - lej - vej se po ka - me - ni, na - sta - lo nám smu - tné roz - lú - če - ní. roz - lú - če - ní.

2. Který ptáček na dva stromy sedá,
ten v tom světě žádnou radost nemá,
[:tak jako ten mládeneček,
který sedá u dvou děvčátek.:]

Červená, modrá

Allegretto

Čer-ve-ná, mo-drá fi-ja-la, fi-ja-la, kdes ji má mi-lá

tr-ha-la, tr-ha-la, kdes ji má mi-lá tr-ha-la?

2. Trhala jsem ji v zahrádce, v zahrádce,
zabolelo mne mé srdce, mé srdce,
zabolelo mne mé srdce.
3. Zelené, bílé ořeší, ořeší,
ach, kdo mé srdce potěší, potěší,
ach, kdo mé srdce potěší?
4. Zarmoutil mně ho ledakdo, ledakdo,
ale potěšit nemá kdo, nemá kdo,
ale potěšit nemá kdo.

